

[Ravn.]

skulle årsfortjenesten udgøre 7 432 kr. mod 7 418 kr. det foregående år. Det er altså en stigning i årsfortjenesten på 14 kr., og det betyder, at kontingentet kun bliver 3,44 pct. af årsindtægten, hvor der efter loven kræves 3,5 pct. Lovforslaget går da ud på at ændre denne procentsats fra 3,5 til $3\frac{1}{3}$ pct., så Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse og Kristeligt dansk Fællesforbund kan anerkendes som vanskeligt stillede og få refusion herefter.

Der kan vel ikke herske tvivl om, at Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse, selv om den ikke formelt opfylder betingelserne for dette øgede statstilskud, alligevel er en vanskeligt stillet kasse. Arbejdsløsheden har i høj grad ramt de ufaglærte arbejdere, og i den skrivelse, der foreligger fra Arbejdsløhedsforsikringskommissionen, gøres det op på den måde, at medens alle andre kasser gennemsnitlig havde 17 dages ledighed pr. medlem, havde Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse gennemsnitlig 48 dage pr. medlem eller sagt med lidt andre ord: enhver arbejdsmand her i landet havde ca. 2 måneders ledighed pr. år. Arbejdsmændene har selv gjort deres arbejdsløhedstal op og er kommet til det resultat, at arbejdsmændene har mere end 60 pct. af landets samlede ledighed, og deres andel af den samlede ledighed er større, end den var før krigen.

Alt dette hænger naturligt sammen med den omlægning, der finder sted i vort erhvervsliv. F. eks. har landbrugets mekanisering ramt arbejdsmændene hårdt, idet den har skabt en betydelig ledighed i landkommunerne; antallet af landbrugsmedhjælpere er gået ned med ca. 120 000 i de sidste 10 år, og mange af dem er netop flyttet til byerne og trådt ind i de ufaglærtes rækker. Her har man sikkert en af forklaringerne på, at arbejdsmændene er ramt særlig hårdt beskæftigelsesmæssigt, hvilket også har betydet, at vi i det høje ting med visse mellemrum har måttet beskæftige os med deres forhold.

En ting mere, der vel i høj grad har været med til at belaste ikke mindst Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse, er den omlægning af udgifterne, der har fundet sted i de senere år, og som har betydet, at arbejdsløhedskassernes bidrag til understøt-

telsen er steget væsentligt. Tidligere var det sådan, at arbejdsløhedskasserne udbetalte 100 dages understøttelse om året, og var man arbejdsløs længere, måtte man gå på socialkontoret og få den fortsatte hjælp dér. Så fik man fortsættelseskasser, og vel steg de offentlige tilskud, men medlemmerne måtte betale yderligere et bidrag hertil. Senere er så dette blevet yderligere udbygget med børnetillæg, huslejhjælp, brændselshjælp o. s. v., alt sammen med det resultat, at man flyttede ganske betydelige udgifter fra de offentlige kontorer til arbejdsløhedskasserne og samtidig lod medlemmerne betale et væsentligt bidrag til disse udgifter.

Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse har i dag et kontingent på 5 kr. 30 øre pr. uge, et kontingent, der er væsentlig højere end gennemsnitskontingentet i andre kasser. I skrivelsen fra arbejdsløhedsforsikringskommissionen siges det, at gennemsnitskontingentet i andre kasser er 116 kr. årlig, i Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse 256 kr. årligt. Arbejdsmændene har klart på deres sidste delegeretmøde i september måned givet udtryk for, at de mener, at grænsen for kontingentydelse er nået, og at man ikke kan komme videre ad denne vej.

Derefter er der kun to muligheder tilbage. Enten må man skære ned på udgifterne, eller også må det offentlige på en eller anden måde træde til. Hvis man vælger nedskæringerne, er det meget drastiske skridt, der skal tages. Efter arbejdsløhedsloven kan der søges dispensation, så dagetallet ned sættes fra 90 til 70, og man kan unnlade udbetalingen for de ekstraordinære 70 dage, d. v. s. at i stedet for som nu at udbetale understøttelse i 250 dage bliver tallet nedskåret til 140 dage i den 4-årige periode. Herved kunne økonomien måske klares for arbejdsmændene; men er der i virkeligheden nogen, der vil være interesseret i en sådan nedskæring? Den ville betyde, at disse mennesker, når de har opbrugt deres understøttelse, måtte henvende sig på socialkontorerne for at få almindelig kommunehjælp, med det resultat, at alle budgetter i kommunerne blev slået i stykker.

Må jeg så føje en ting til, nemlig at denne kontingentbestemmelse vistnok virker højst uheldigt i arbejdsløhedsloven. Det forlan-